

adresă de felicitare foarte elegantă adjustată, în care îi mulțumesc în terminii cei mai călduroși. În numele cetățenilor din Blăși, adresa este prevădită cu 24 de subscrieri.

Sentința de achitare dată în procesul intentat în contra d-lui Dr. Vasiliu Lucaciu de către tribunalul din Sătmăruș, a fost aprobată de către tabla regescă. Acum și curia regescă la rândul ei a aprobat sentința de achitare a acelor două foruri inferioare, a tribunalului din Sătmăruș și a tablei regesci, pentru motivul, că dânsa nu vede în vorbirea d-lui Lucaciu așa ceva ce ar putea agita națiunea română în contra națiunii maghiare, precum o dovedesc și fasonările martorilor ascultați cu acea ocaziune.

In cauza „Nunții din Văleni”. Causa studenților universitari români, cari au demonstrat în teatrul unguresc din Clușiu cu ocaziunea reprezentării „Nunții din Văleni”, încă nu este rezolvată. Seimă, că poliția i-a condamnat la câte-o amendă de 5 fl. Tinerii au recurs în contra acestei sentințe la magistratul orășenesc, dăr acesta n'a voit să aducă judecată în cauza aceasta, declarând, că aici ocură delict pentru agitare și de aceea transpuse cauza la tribunal. Acum însă tribunalul a retrimis actele privitoare la cesțiunea această magistratului orășenesc cu declarațiunea, că nu găsește nici un delict pentru agitare și prin urmare, rezolvarea cesțiunii nu cade în afară de sfera de activitate a magistratului. Deoarece însă cea mai mare parte dintre membrii magistratului orășenesc sunt de părere, că nu cade în cercul lor de activitate rezolvarea acestei cesțiuni, e probabil, dice „K—r”, că cesțiunea se va rezolva la ministeriu.

Focul mare. „Biserica și Școala” din Arad scrie, că Joia trecută a izbucnit la castelul dominal din Iosașu un foc, care ajutat de un vânt mare, a prefăcut în cenușă întreaga comună, cu excepțiunea a 18 case, lăsându poporul din acea comună pe uliță, fără adăpost și în cea mai mare miserie, neputându bieții omeni mântui nimic din flacări. Prea Sântia Sa părintele Episcop al Aradului, Ioan Meșianu, a trimis 100 fl. pentru ajutorarea nenorociților și totu la inițiativa Prea Sântiei Sale s'a întreprins între inteligența română din Arad o colectă de peste 200 fl., cari s'au și trimis deja nenorociților.

Miscarea de maghiarizare. „Egyetértés” glorifică pe unii dintre locuitorii

comunei Verbașul-nou pentru „laudabila acțiune” pornită în interesul răspândirii limbei maghiare. Acești vr'o cățiva patrioți de acolo adună bani pentru ca să mijlocască, ca pe viitor în toate școlile din sat limba de propunere să fie cea maghiară. Până acuma anume s'a propus unguresce, numai în școala rom. cat. și în cea jidovăscă, er în cele două școle protestante limba de propunere e cea nemțescă. Mișcarea această — dice Egyetértés — e cu mult mai „dămnă”, decât ca să nu o primăscă „totu omul maghiar” cu simpatia. — În ce stă demnitatea această? Și ce vor să facă șovinistii cu banii adunați? Nu cumva cred a face un lucru demn, decât se vor încerca a cumpăra sufletul Șvabilor cu bani?

Inmormântarea lui Napoleon. În 20 Martie rămășițele principelui Jerome Napoleon fură transportate dela Roma la Superga, unde i-s'a ținut un scurt serviciu divin, la care au luat parte principele Victor, principesa Clotilda și Letiția și principele de Genua. După serviciul divin sicriul fu așezat în criptă. Serviciul divin a durat până la 12 ore din zi. În aceeași zi s'a deschis și testamentul, în care testază totă avera fiului său principelui Ludovic. Pe celalalt fiu al său, pe principele Victor l'a tăgăduit se vede, căci în întregu testamentul de numele acestuia nu se face nici o amintire.

Falsificatori de bani. Din Sebeșul săsescu se scrie, că acolo s'a dat zilele acestea de urma unei bande falsificatoare de bani. Banda această consta din nise țigani corturari, cari locuiau la capătul satului. Capul bandei era dada cel bătrân, așa numitul Sultan, care da cu ciocanul și făcea banul. Dăr a pățit o rău bietul dada, căci nise gendarmii puseră mâna pe el și-l îngărdară tocmai când fătura mai bine la bani. A plâns dada și s'a văietat, dăr gendarmii nu l'au ascultat, ci l'au dus la recore împreună cu totă oeta țigănescă.

Chirotoniri. În săptămânile din urmă s'au chirotonit întru presbiteri pentru eparhia Aradului teologii absoluți: Andrei Marchișiu, ca adm. par. în M. Seic, ppresviteratul Beliu; A. Catona, ca adm. par. în Spinuș și Pomezau, ppresviteratul Beișului; G. Ilie, ca adm. par. în F.-Oșorheiu, ppresviteratul Orașii-mari, și Nicolae Tamaș, ca parochiu în Obârșia, ppresviteratul Halmașului.

Cale ferată între Anglia și Franca În zilele trecute s'a făcut un nou pro-

iect pentru o linie ferată submarină între Anglia și Franca și anume dela Dover și până la capu Grisez. Construcțiunea acestei linii se va face în decurs de 10 ani. Spre acestu scop s'a constituit o societate cu un capital de 10,000,000 funți sterlingi.

Numire. D-lu Ioan Cipu, concipientu financiaru clasa I, a fost numit secretar de finace clasa II la direcțiunea financiară din Brașov.

Partida ardelenă din 1848 va țină o adunare în Clușiu în ziua de 25 Martie st. n. pentru ca să ia măsură pentru apărarea actualului sistem municipal în contra proiectului de lege pentru introducerea administrațiunii de stat.

Conferința alegătorilor români în Arad.

(Fine.)

Arad, 7 (19) Martie 1891.

După domnul Constantin Gurbanu, înă cuvântul domnului avocat Mihail Veliciu: Onorați Domni și frați! Ascultându cuvintele cele frumoase, cari s'au desfășurat aci pentru primirea propunerii făcute de d-lu Giorgiu Popa, carea este corăspundătoare cu dorințele noastre, vă rog să mă ascultați și pe mine (Trăescă! Acultăm!) Cuvintele mele isvoresc din inimă plină de simțăminte și de dragoste frățescă și vi le spun ca un nou motiv pentru a primi propunerea. Am auditu cu toții, că înalții prelați ai noștri în casa magnaților au combătutu proiectul de lege despre asilele de copii cu o demnitate corăspundătoare. Am auditu această cu toții, dăr cei cari cetiți carte și novele, ați cetitu, că prelații noștri în casa magnaților au spus cu totă hotărârea și tăria, că proiectul de lege despre asilele de copii este foarte mult păgubitor pentru noi, și ei s'au nisuit a conlucra într'acolo, ca acestu proiect să nu devină lege. (Nu! nu!) Fii credincioși ai acestor înalți prelați avem fericierea, de a fi avut acolo razam și dela al nostru înaltu prelatu, care împreună cu celalalți s'a declarat solidar cu noi în cesțiunea națională. (Trăescă!) Pentru această, ca un motiv pentru susținerea acestui proiect de propunere eu imi permit a face o modestă propunere. (S'audim!) Propunerea mea e, ca să se alegă o deputație, carea sub conducerea Reverendissimului domn George Gopoviciu să meargă la Ilustritatea Sa Episcopul nostru și să i ducă omagiile noastre, să i exprime recunoștința noastră și să i mulțămască în numele nostru. (Primim! Primim! Trăescă!)

Preotul Mihail Sturza: Onorați alegători! Seimă cu toții cu câte greu-

tăți și osteneți am părăsit ale noastre și am alergat aici, ca să dăm expresiune simțămintelor, ce le nutrim și să arătăm, că nici odată nu vom părăsi limba, datinele și legea străbună. Domnilor! Acestă adunare avem a o mulțami domnului Dr. Giorgiu Popa, (Trăescă! Aplause.) care a știut să ne însuflească, a știut și s'a adus aminte să ne concheme la această adunare chiar când era mai mare trebuință. Pe când s'au început desbaterile în casa țerii asupra proiectului de lege, Români dela Brașov până la Arad și-au exprimat părerea de rău, și neindestulirea față cu el și au arătat fățiu, că nu voesc să-l primăscă. Acestă protestare s'a continuat din partea Românilor prin totu timpul desbaterii proiectului. Acestu momentu însă, când noi suntem adunați, este de mare însemnătate, pentru că chiar atunci am fost conchiamați, când proiectul votat de dieta țerii și primitu de casa magnaților este pus pe masa Maiestății Sale și nouă nu ne rămâne alta, decât să strigăm către Maiestatea Sa să aibă grație, să nu lăntărescă. Deci mulțumim din inimă d-lui Dr. George Popa. (Trăescă!)

Președintele conferinței d-lu George Popoviciu: După-ce ne-am pronunțat asupra obiectului pus la ordinea zilei, viu să vă mulțumesc, onorați alegători, pentru ținuta cuviincioasă, demnă deția această mare. Vă rog, ca depărtându-vă de aci, să vă duceți la vetrele D-Voștră liniștiți. Fiți totu așa de supuși și credincioși Tronului și patriei ca străbunii noștri, dăr în toate împregiurările fiă câtu de grele, să nu uitați, că suntem născuți Români. (Nu, nu vom uita nici odată!) Români am fostu, Români vom fi. Declară adunarea de încheiată. Trăescă Maiestatea Sa împăratul și Regele nostru! Trăescă patria Trăescă poporul român!

Furor asiaticus.

Telegramele de Sâmbătă ni-au anunțat pe scurt scandalurile, cu cari pionerii „Kulturegyletului” dela Clușiu au început „lupta culturală” în contra studenților universitari români dela Bucuresci. Etă cum descriu foile unguresc din Clușiu această nouă dovadă de „vitejia” a universitarilor unguri:

În 20 Martie n. c., la 6 ore p. m., tinerimea universitară se întruni într'o conferință pentru a protesta în contra memorandumului studenților români dela Bucuresci. Conferința a fost presidată de preotul Gárpár István, care după ce deschise conferința, provocă pe studentul jurist Fekete Bela, ca să arate mai pe largu scopul acestei întruniri. Fekete începă acum a-și vărsa fo-

care era iubit Hanului, pentru mintea și istețimea sa, fu crescut la curte, ba tractat tocmai ca un fiu al său.

La oaltă cresc Dsegez cu Aishala. Și fetița adese-ori lua parte la jocurile tinerului: fugia, se întrecea și călărea cu el, ca o amazonă.

Acestă convețuire continuă deșteptă în tinerii noștri o alipire frățescă atât de puternică, încâtu nici timpul de mai de apoi nu o pută șterge.

Astfel ajunse Dsegez anul alu douăzeci și doilea, er Aishala alu optu-spră-decelea.

Dsegez era un tineru ușoraticu, Aishala din contră era cam serioasă, — melancolică.

Adese-ori, după apusul soarelui, când aerul de sera schimba căldura zilei, se preumblau la oaltă acești doi tineri prin grădiunile pompoase ale palatului. Și oh, cu câtă plăcere asculta fetița, decât în astfelu de casu îi povestea Dsegez despre credințele orientale, despre cutare triumf alu outărui duce tataru; atunci se cufunda în cugetele trecutului, ale căroru întemplări le soia descrie tinerul cu atăta vioiciune!

Intr'o seră se primblau ca tot-déuna acești tineri prin grădina palatului. Dsegez povestea fetiței despre totu felul și era voiosu; fetița însă era tăcută și la cele mai multe întrebări nu răspundea. Așa se vedea, că nu prea are atență la vorbele tinerului.

„Aishala, bucuria mea”, — îngână tinerul — cum se-mi esplică această purtare neîndatinată? Ori dără nu mă pot bucura mai multu de iubirea ta, după care am alesu tot-déuna?”

Fetița își aruncă privirea asupra tinerului; multu privi ea așa în ochii lui negri, și numai târziu își deschise buzele ei de roză și grăi:

„De multe-ori mi ai dăsu, că mă iubesc și că sunt tesaurul tău cel mai prețios...”

— „Și dără tu te îndoiesc?” o întrepruse tinerul.

— „De multe-ori mi-ai spus”, continuă fetița, „și nu mă îndoiesc. Dăr, Dsegez, iubirea e jalusă și cere multe dovești...”

— „Sunt fericit, că mi-se dă ocaziune să pot dovedi iubirea mea curată

și nepătată. Spune-mi însă, cum se făcu această?”

— „Îndată! Cred, că jertfa, ce o ceru, îți va fi cu atât mai ușoră, cu câtu dovada iubirei tale stă în strinsă legătură și cu iubirea de patriă. Ascultă dăr:

„Seiu din isvoru siguru, că nu peste multu oștile rusesci vor năpădi peste întreaga Tauria, sub pretestul de a alunga pe Osmanii din insula Taman. Și — decât pot deduce din evenimentele de mai înainte, — sub firma această se mai pregătesc și altele. Părintele meu adese-ori se sfătuesce, într'o odăi închisă, cu plenipotențiaru Țarevnei; și decât se întemplă câte-odată de-lu întrebă despre secretul lor, imi răspunde scurtu și cu alte cuvinte. Dsegez! Eu suspitionez ceva rău, cu atât mai vortosu, cu câtu tatăl meu prea cedă lingușirilor rusesci. Câte-odată chiar în prezența mea, uitându de sine, rostesc astfelu de cuvinte, din cari se vede, că dănsul are cugetul a abdice de tron. și decât această s'ar întempla!... Oh! dăr tocmai pentru această trebuie să fim prevăditu. Tu ești unu copil iubitu în Tauria

tatăl tău era adorat de popor, după elu și-a rămas o popularitate însemnată; grăbesce, nu perde timpul, adună oște, dăr toate se se întemple cu cea mai mare precauțiune; mai este timp și cred, că națiunea tatară mai posedă în sinul ei astfelu de fii viteji, cari se vor lupta pentru cauza cea drăptă.”

— „Tu n'ai cugetat, dragă Aishala, cumcă oștea ce o voiu pută eu aduna, abia trece peste câteva mii, și ce ar-fi această față cu sutele de mii de Ruși? — O jertfa.”

— „Nu mă pricepi, Dsegez. Decă tatăl meu nu va mai fi Chanu, nici noi nu avem ce mai rămâne aci.”

— „Vom merge deci și ori vom învinge și vom răstabili puterea și mărirea de mai înainte a Chanilor, ori vom muri cu onore!”

— „Peste 14 zile te aștept. Cea mai bună dovadă despre iubirea ta imi va fi oștea adunată de tine! Grăbesce, căci vremea trece. Dumnețu cu tine!”

— „Dumnețu cu tine!” grăi tinerul și strângându cu căldură mânuța cea frumoasă, dispără din ochii fetiței.

(Va urma.)

culă dela inimă asupra universitarilor români dela București, luă memorandumul acestora și ceti din el, anumite părți în traducere maghiară, și apoi decretă în numele „patriotismului” unguresc, că acel memorandum e fals și nu face parale. Propuse apoi, să se aleagă un comitet de 5 membri, care în înțelegere cu comitetul executiv al universitarilor maghiari dela Budapesta, să redigieze, în numele tinerimei maghiare întregi, un asemenea memorandum, în care să combată „minciunile fățișe” ale Bucurescenilor. Propunerea se primi. Juristul neaoșu „maghiar” Paulu Oberschall dăse, că în memorandumul tinerimei dela București se cuprinde *tradare de patriă și lesă majestate*. Și fiindcă tinerimea română din Ardeal e acusată, că și ea ar fi conlucrată la redigiarea memorandumului român, s'a făcută propunerea, ca tinerimea română dela universitatea din Clușiu să se provoe a se declara, decât a luat și ea parte la redigiarea memorandumului, ori nu a luat? Rezolvarea acestei *ingeniose* propuneri „patriotice” însă s'a amânât pentru altă dată.

Și-au mai vărsat focul dela inimă vre-o 5 tineri, după cari urmară „insufleite strigăte de *abzug* la adresa memorandumului valah” și cu acesta se sigilă caracterul „patriotic” al conferenței.

După acesta urmară „bravurile” obișnuite. Tinerimea se duse după închiderea conferenței înaintea cafenelei „Orban”, unde au hotărât, să ardă diarele valahe, „cari sunt pregătitorii murdarului tărâm al memorandumului”. Numai decât au adunat de prin toate cafenelele diarele valahe, „pe cari” — dăce „Erdelyi Hirado” — „proprietarii lor le-au dat tinerimei cu totă plăcere”. La 8 ora seară, „brava” tinerime maghiară, *intre strigăte de „abzug arse în piață câteva exemplare din „Gazeta Transilvaniei” și din „Tribuna”*.

După acestea „viteji” luară în vârfurile bătelor foile rulate din două exemplare ale memorandumului universitarilor români și apoi între strigăte de „abzug” și incungiurați de mare mulțime de popor, merseră pe piața „Trencsin”. În drumul lor, demonstrații se opriră la erestrile unui cetățen român pentru a-l „onora” cu speciale strigăte de „abzug.”

Ajungându pe piața „Trencsin”, „voinicii” puseră grămadă foile diu memorandumului român, le aprinseră și le călcărară în tină.

Acosta este, după descrierea foilor unguresci din Clușiu, cea mai nouă dovadă despre „bravura culturală” a tinerimei maghiare dela universitatea din Clușiu. Foile unguresci asigură, că în acosta „operă” a sa, tinerimea n'a fost conturbată nici cât de puțin din partea poliției. „Kolozsvar” începe istorisirea acestor scandaluri cu cuvintele: „Tinerimea universitară erăși a dat o frumoasă dovadă despre sentimentul său patriotic.”

De comentariu nu mai este lipsă.

Istoricul catedrei

de religione și limba română dela gimnaziul din Baia-mare.

Bicsadă, 19 Martie 1891.

Acestu titlu îl portă unu articol publicat în Nr.ii 41 și 42 ai „Gazetei” din a. c. subscris de d-lu Ioan Costin, preot gr. cat. în Satul nou de sus.

Sunt convinsu, că d-lu Costin prin acestă publicație a voit să facă cunoscute și marelui public român fazele și schimbările, peste cari, verosimil, că au să trecă, — cu puțină variație — și celelalte catedre de limba română, decât nu se vor schimba împrejurările, atât de critice pentru noi Români.

Intențiunea d-lui Costin era bună, decât o implinia cu mai multă băgare de seamă, cu mai multu studiu. Dér ce face d-lu Costin? Scote două documente

referitoare la înființarea catedrei române dela Baia mare și apoi „ecce hominem Platonis”. „Acosta este istoricul, acosta sunt fazele, prin cari a trecut și se află catedra limbei noastre la acestu gimnaziu”, dăce d-lu Costin, fără să ne spună barem atâta, de unde a scos densul acele documente? Eu însă așa știu, că cine cităză documentele, trebuie să spună și aceea, că de unde le-a luat, căci numai așa pôte conta la încrederea publicului; și numai așa pôte fi socotită o scriere istorică de lucru seriosu, decât este basată pe documente autentice.

D-lu Costin făcu și mai mari greșeli în istoricul său. Și anume după ce reproduce, nu știu de unde, recursul Românilor din jurul Baiei-mari, către Excelsa Cancelaria Aulică Ungarică, reproduce îndată și rezoluțiunea primită dela aceeași Excelsa Cancelaria Aulică, dând lucrului astfel de explicații ca și cum rezoluția ar fi fost urmarea recursului scris de Români Băimăreni, ceea ce însă este o mare rătăcire, pentru-că recursul reproduș de d-lu Costin nici n'a fost susținut la locul menit, ci în locul scostuia a susținut — precum se va vedé mai la vale — Episcopul de piă memoriă Ioan Alexi, altu recurs făcut de densul, aeluia i-a urmat rezoluția prea înaltă.

Cătră finea articolului din Nr. 41 al „Gazetei”, dăce d-lu Costin, că „religiunea s'a decretat încă de atunci de studiu ordinaru, *eră limba română de studiu extra-ordinar*”.

Aș fi curios să știu, din care presiune a rezoluțiunei Aulice deduce d-lu Costin, că limba română s'a decretat dela început ca studiu extra-ordinar? Dora nu înțelege d-lu Costin sub espresia „ideiglenes” (provisor) *extra-ordinar*? Altcum mai la vale se va convinge chiar din documente autentice, „că limba română chiar dela început a fost studiu ordinaru și obligatoru pentru studenții români, ba și pentru cei de alte limbi a fost studiu facultativu, ce nu e totu una cu „extra-ordinar”. Apoi decât limba română dela început a fost privită ca studiu extraordinar, ce înțelesu mai pot să aibă cuvintele d-lui Costin dela începutul comunicatului său final, că: „îndată ce statul a luat în biruință gimnaziul, întâiu limba română s'a decretat ca studiu extra-ordinar?” ce lipsă era să se decreteze de studiu extraordinar, decât dela început era privită ca atare?

Nu mai puțin rătăcesce d-lu Costin atunci, când afirmă, că: până ce gimnaziul a ajuns în mâna statului, totu episcopul diecesan a denumit de profesor pe unu preot român.

E dreptu, că totu preoți români au fost denumiți de profesori, dér și aceea e dreptu, că episcopul diecesan n'a denumit nici pe unu dintre foșii profesori de religione și limba română, ci numai a făcutu candidații la Ministeru și respective la locotenința reg. ung., care apoi dintre trei candidați a denumit unu; ba chiar și de când acestu gimnaziu e de stat, eu, care fusesem denumit prin fostul ministru de culte, schimbându și gimnaziul caracterul, a doua oră am fost întărit în postul meu prin actualul ministru de culte și instrucție, cu rescriptul din 31 Oct. 1887 nr. 38,694 și acestă împrejurare e foarte caracteristică; din motivul, că același ministru de culte, care m'a întărit de profesor din ambele studii, ba nu numai, ci și soluțiunea mea, — pe care mai înainte atău eu, cât și antecesorii mei o primiau din două case și pe lângă două chitanții, o-a numit, ca să o pot lua din casa statului și pe lângă una chitanță, totuși după ce eu am fost numit la parochia, a despărțit limba română de religia.

Acetea le-am aflat de lipsă a le premite pentru lămurirea publicului român.

Și acum voi lăsa să urmeze „Istoricul înființării catedrei de limba ro-

mână dela gimnaziul din Baia mare”, așa, după cum eu, care am servit ca profesor de ce an, îl descriesem încă în anul 1888, fiindu menit spre publicare, dér neafându-l încă completu — căci „longa mora est, quantum noce sit ubique enumerare — acuma totuși îl publicu, neadăugându nimic cătră manuscrisul, ce — la cerere — l'am fost trimis și adunării culturale din Baia-mare, unde însă nu s'a cetit din el, decât documentele reproduse de d-lu Costin, dându-li-se și același explicație greșită, ceea ce m'a îndemnat să nu așteptu mai departe cu publicarea studiului meu, pôte însă că mai târziu îl voi completa.

(Va urma.)

Gavrilu Sabo.

Invitare.

Domnii membri ai Reuniunii române de gimnastică și de cântări din Brașov sunt invitați a lua parte la *adunarea generală*, ce se va ține *Duminică în 17 Martie v. la 3 ore p. m.* în localul de probe din Strada orfanilor. Deorece în sensul statutelor pentru acestă adunare este de lipsă prezența majorității membrilor, domnii membri sunt rugați a participa în număr cât mai mare.

Brașov, 10 Martie v. 1891.

În numele comitetului Reuniunii.
Andrei Barseanu, Arseniu Vlaicu.
președinte. secr.

Convocare.

P. T. Domnii societari din consorțiul montan „Orientulu”, în Zarnesti, se convocă prin acesta la a *cincea conferință* de societate pe 5 Aprilă n. 1891 la 3 ore d. a. în Brașov, Hotelul „Europa” pentru:

- I. Liquidarea cotizațiilor,
- II. Raportul Directorului, și
- III. Alte propuneri eventuale.

Buciumă, în 21 Martie 1891.

Ales. Danciu,
director.

DIVERSE.

O republică de călugeri. Muntele Athos, unde se află aș și armata de călugeri, își are legenda lui. Acestu munte supranumit de italieni il Monte Sante, ar fi fost ales de Satana, ca punctul cel mai înalt, de unde se arate lui Isus Christos și chiar să ofere împărățiile lumesci. Acosta peninsula a Traciei, de forma unui sfinx turtit plătesce sultanului la Constantinopolu un tribut anual pentru ca poporațiunea compusă din călugeri să fie lăsată liberă și nesupărată de nimeni. Țera este incungiurată cu unu zid puternic despre pe uscat, și porțile sunt păzite de o trupă de soldați turcesci. Nimeni nu pôte pătrunde în interior fără o permisiune specială dată dela marele consiliu. Nici unu picior de femeie nu pôte pătrunde înăuntru, așa de 14 secole, afirmă unu mare istoric, nici o femeie n'a pus piciorul pe sântul munte. Organizarea acestei republice monahale e foarte curioasă. Pe acestu teritoriu sântu sunt 22 mari mănăstiri și fii-care mănăstire trimite câte unu deputat în consiliul ce se întrunesc odată pe săptămână. Populația acestor mănăstiri este de 22,000 religioși conduși de 4 șefi, între cari unu supranumit „celu dintăiu Athos” tratăză prin intermediul unui ofițer turc cu Sultanul. În aceste 22 mănăstiri sunt 132 biserici, unde călugerii de toate gradele merg de serogă. Acestă mare mănăstire datăz din anul 880. Mai toți călugerii sunt greci. Printre cele 22 mănăstiri, 2 sunt rusesci și 2 sârbesci din timpurile vechilor suverani sârbi. La rugăciune toți călugării tineri și bătrani sunt ținuți sub pedepsă cea mai aspră de a se ruga regulat 8 ore pe zi și 2 ore în timpul nopții fără a sta pe scaun. În fii-care an și în timp de 159 sârbători ortodoxe, călugerii nu mănâncă decât fructe,

ierburi și beau apă. Acosta localitate sfântă se dăce, că constituie bogății imense în bibliotecile sale, dér din nenorocire nimeni nu se pôte apropia de ele.

Unu poetu la tribunalul corecțional. În 25 Ianuarie trecut, o fată tineră foarte frumoasă, avându drăguțu nume de Còletta, se oprise înaintea unei prăvălii din strada Laecken, în Bruxelles, ca să privescă la mărfurile espuse. Deodată, ea simți că e atinsă de cineva. Făcu o mișcare bruscă. Mâna ei gâsi pe alta, a unui necunoscut, care voia pôte să vadă de ce colore era portofelul pe care îl avea în busunar. Mai mulți trecători puseră mâna pe galantulu pungaș și-l dădură poliției. Dint'odată, ei făcuseră două lovituri: Arestară unu hoț și unu poet. Omul se duse la închisore, ca să se gândescă la primejdia de a căuta rime bogate în busunarele fetelor. A fost în sfârșit adus înaintea tribunalului corecțional. Harvav — așa se numesc hoțul, — dăce, că băgase mâna în busunarul d-șorei „din distracție.” El se gândia la compunerea unei poezii. Apărătorul său ceti, cerându achitarea poetului, următoarele versuri:

Poezii îmbetrănesc cam rar,
Căci n'au nimic în busunar;
Ce au ei împărțesc la toți
Și decât fură nu sunt hoși. . .

(Urmăz încă câteva strofe.)

E prea lungă bucata, ca să o cităm în întregul ei. Faptul e că literatura acosta n'a avut darul de a mișca pe judecători, cari au osândit pe poetulu hoț la trei luni de închisore.

Kossuth și Napoleon III. Mauricio Szeps istorisesc despre o „convorbire ce a avut-o elu cu principele Jerôme Napoleon în prezența d-lui Gentour, fostu consilier de stat sub Napoleon III, în 16 Iunie 1880, dela 3 până la 6 ore după prânțu, Avenue d'Antin Nr. 20, în Paris” între altele următoarele: „În anul 1859 voiam să dăm o lovitură zdrobitoare Austriacilor și la acosta era să ne ajute și d-lu Kossuth. Ilu chemai la Paris. Elu se arată, ca unu om amabil, dér cu o îngâmfare extraordinară. Când vorbea despre politica, tot-deuna vorbea despre poporul său, despre puterea sa asupra poporului său și despre mărimea sa, deși se arată foarte mic, și anume într'o convorbire cu împăratul Napoleon.” „Într'o seară continuă principele Napoleon, „aveam să lu conduc pe d-lu Kossuth în Tuilerii la împăratul. D-lu Kossuth avea o înfățișare foarte comică (très drole), când imi spuse, că va face o vizită în Tuilerii. Era încinsu cu o sabie gigantică și era învelit într'o manta de Carbonar captușită cu roșu (pôte se fi fostu fantasticul „costumă de guvernor”) În mascarada acosta voia să mergă la împăratul. Când mi-se prezentă într'unu astfel de costum, strigai cătră el: „Cum arăți, iubite Kossuth! Lapedăți puternica sabie și pune-o în cabinetul meu! Și nu lua manta asta de conjurat! Procură-ți unu palton obișnuit, după cum port și eu. Veți, eu nu mă ascund acosta ce voesc să facu, o facu înaintea lumii întregi.” Și așa plecă Kossuth, ca să și schimbe mantaua sa de conjurat captușită cu roșu, cu unu palton mai convenabil, apoi după aceea plecară la împăratul. Noi, împăratul și eu, observărmă îndată, că elu nu mai eseroita asupra Ungurilor aceea grozavă influință, pe care credea, că o mai are încă, și că elu trăia încă în iluzii, care de altmintrelea se întâmplă la toți emigranții. Elu putea să conțeze în țară cel mult la o cetă de fanatici. Acosta era totu. Sunt foarte mulțumit de elu, pentru aceea că m'a tractat foarte bine în memoriile sale, dér și în memoriile sale se face Kossuth pe sine cu mult mai important și mai mare, ca cum merită.”

Proprietar:
Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil interimar:
Gregoriu Maior.

Cursul pietei Braşov.

Table with exchange rates for various currencies like Banconote româneşti, Argint românesc, etc.

Cursul la bursa din Viena.

Table with stock market rates from Vienna, including Renta de aur, Renta de hârtie, etc.

Table with various financial rates and prices, including Amortisarea datoriei, Bonuri rurale, etc.

ABONAMENTE

„GAZETA TRANSILVANIEI“

Preţul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Table showing subscription prices for Austro-Ungary: Pe trei luni, Pe şese luni, Pe un an.

Pentru România şi străinătate:

Table showing subscription prices for Romania and abroad: Pe trei luni, Pe şese luni, Pe un an.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Table showing Sunday issue subscription prices for Austro-Ungary: Pe an, Pe şese luni, Pe trei luni.

Pentru România şi străinătate:

Table showing Sunday issue subscription prices for Romania and abroad: Pe an, Pe şese luni, Pe trei luni.

Abonamentele se fac mai uşor şi mai repede prin mandate poştale.

Domnii, cari se vor abona din nou, să binevoiască a scrie adresa lămurită şi a arăta şi poştă ultimă.

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Avisul d-loru' abonaţi!

Rugăm pe d-nii abonaţi ca la reînnoirea prenumeraţiunei să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal...

Domnii, ce se abonează din nou, să binevoiască a scrie adresa lămurită şi să arate şi poştă ultimă.

Totodată facem cunoscută tuturor d-loru' abonaţi, că mai avem din anii trecuţi numeri pentru complectarea colecţiunilor „Gazetei“...

Administraţ. „Gaz. Trans.“

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilă din 1 Octombrie 1890.

Large railway schedule table with columns for routes (Budapesta-Predeal, Predeal-Budapesta, etc.) and train times.